

Regió7

EDITA EDICIONS INTERCOMARCALS SA (EISA)

R7

PRESIDENT EXECUTIU: **Gonçal Mazcuñán i Boix**
 CONSELLER DELEGAT: **Fèlix Noguera i Carrillo**
 CONSELLERS: **Andreu Aguilera i Alfaro,**
Jaume Torras i Rodergas, Valentí Martínez i Espinosa,
Ferran Belda i Pérez, Llorenç Galiana i Gallach, Aitor Moll i Sarasola.

EDITORIAL

MOBILITAT ALS POLÍGONS

El Consell Comarcal del Bages impulsa, amb el suport de la Generalitat, una experiència pionera a Catalunya que té com a finalitat aportar solucions al problema de l'accessibilitat als polígons industrials. El que planteja l'ens comarcal és la importació i adaptació d'un sistema del qual ja tenen experiències positives en altres països. És l'anomenat *vanpooling*, que a grans trets pretén activar una xarxa similar als sistemes de compartir cotxe, però de manera formalitzada. La idea és crear un servei que, mitjançant concessió per concurs públic, oferiria una xarxa de transport de viatgers amb una flota de furgonetes, en què el conductor seria un dels mateixos treballadors del polígon on es donaria servei. La proposta es preveu posar-la en pràctica a principi de l'any vinent com a prova pilot per avaluar-ne l'efectivitat i valorar si es pot fer extensiva a d'altres complexos industrials. Deixant de banda els resultats que pugui oferir aquesta experiència, la iniciativa del Consell Comarcal és lloable des del moment que vol afrontar un dels problemes més notables d'aquest país: el de la mobilitat laboral i la consegüent congestió de la xarxa viària. La qüestió, però, és si un repte d'aquesta magnitud s'ha d'anar combatent a pessics i des d'una administració comarcal. O si no seria més adequat que la Generalitat, des d'una visió molt més general i amb una capacitat tècnica i de gestió molt superior, plantegés una solució global, amb els matisos que calgui per a cada territori. Perquè l'accés a la feina (fins i tot en temps de crisi) és un dels principals factors de mobilitat. Perquè l'accés a les àrees industrials amb vehicle privat s'apropa en alguns territoris (el cas del Bages) al 100%. Perquè aquesta realitat posa de manifest una oferta gairebé nul·la de transports alternatius. Per tot plegat, cal afrontar el problema a l'engròs i no a porcions.

Regió7 expressa les seves pròpies opinions únicament a l'Editorial i respecta, com a publicació oberta i plural, la dels seus articulistes i clients publicitaris.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ, DISTRIBUCIÓ I PUBLICITAT
carrer Sant Antoni Maria Claret, 32. 08243. Manresa

TELÈFON 93 877 22 33 FAX 93 874 03 52 FAX DE PUBLICITAT 93 874 16 12 ADREÇA ELECTRÒNICA regio7@regio7.cat

BERGA: c/Font del Ros, 1. 08600. Telèfon: 93 822 12 19. Fax: 93 822 03 99. SOLSONA: c/Sant Salvador, 1. 25280. Telèfon: 973 48 30 08. Fax: 973 48 24 93. MARTORELL: av/Camí Fondo, 8, 1r 1a. 08760. Telèfon: 93 774 00 86. Fax: 93 774 00 87. BARCELONA: rambla Catalunya, 10, 4t-4a. 08007. Telèfon: 93 317 05 14 i 93 317 06 32. Fax: 93 317 07 91.

<http://www.regio7.cat>

PROHIBIDA TOTA REPRODUCCIÓ ALS EFECTES DE L'ARTICLE 32.1, PARÀGRAF SEGON DE LA LPI. Aquesta publicació no pot ser reproduïda ni totalment ni parcialment, ni transmesa per cap tipus de mitjà, sense el permís per escrit de la direcció.

Imprimeix: Impressions Intercomarcals SA.
 Dipòsits legals: Edició Manresa, B-44983-78.
 ISSN: 1137-5655.

Difusió controlada per

Director: Marc Marcé i Casaponsa.

Director adjunt: Xavier Domènech i Sala.

Caps d'àrea: Enric Badia (Societat), Salvador Redó (Fotografia), Carles Blaya (Economia i Arreu) i Francesc Galindo (Manresa).

Caps de secció: David Bricollé (Bages), Xavier Prunés (Esports), Susana Paz (Cultures).

Gerent i Director comercial: Fèlix Noguera i Carrillo. Cap d'àrea d'administració i distribució: Sandra Espinal.

Caps de secció: Teresa Boladeras (Administració i finances) i Joan Armengol (Distribució).

Opinió

TERÀPIA DE XOC PER MANEL PUYAL

A TORT I A DRET

Xavier Domènech

PERIODISTA ▶ xdomenech@regio7.cat

SOLIDARITAT, LA PARAULA ABSENT

Solidaritat: ara que es parla de valors (Duran) i de models (Zapatero), aquesta noble actitud tan necessària en temps com els presents té un paper marginal en el gran debat parlamentari sobre la crisi econòmica espanyola i les polítiques que necessita

Es van dir moltes paraules als discursos del debat de política general. Hi ha hagut qui ha usat mitjans informàtics per fer-ne el recompte. Però en els discursos principals, o dels principals actors, també hi va haver paraules absents, o com a mínim infreqüents.

Zapatero i Rajoy van parlar d'ocupació i de desocupació. Zapatero va parlar més d'ocupació, i Rajoy, de desocupació i d'atur. Rajoy va utilitzar la paraula crisi un munt de vegades, i Zapatero la va administrar amb una gran gasiveria. Zapatero va parlar d'empreses i de creixement. I de model. L'ús que va fer el cap de govern de la paraula «model» i del seu plural va ser extraordinari, sobretot si atenem que es tracta d'un terme abstracte més aviat infreqüent en els debats que volen guanyar-se l'atenció de l'audiència. Però Zapatero volia llançar la idea que, en realitat, el que estava proposant un can-

vi de model per a l'economia espanyola. Així, en el discurs inicial i sense comptar, per tant, el debat posterior, va dir deu vegades l'expressió «model productiu» i sis vegades «model de creixement».

En canvi, va dir una sola vegada la paraula «solidaritat». Cap al final de tot, per dir que es comprometia a estendre les polítiques socials als que avui més necessiten la solidaritat de tots: els aturats. Una hora, 36 folis, i una sola menció a la paraula que fa pocs anys hauria estat present diverses vegades a cada paràgraf, i que sens dubte hi estarà quan es tracti de debatre el model de finançament autonòmic. Llavors la solidaritat serà llum i guia de les propostes del govern i de les exigències de l'oposició.

«Deuen pensar que per això de la solidaritat ja existeixen les ONG, i que la feina dels polítics en temps de crisi és una altra»

Això, Zapatero. Rajoy no va dir ni una sola vegada la paraula «solidaritat». Només va usar l'adjectiu «solidari» per dir que «no hi ha res més important, ni més social, ni més solidari, ni més res» que crear ocupació. És a dir: no com a proposta sinó com a retret.

I Duran i Lleida, portaveu de la tercera força parlamentària espanyola, alhora que primera a Catalunya? Doncs va usar la paraula un cop, per dir que «fa massa anys que a Espanya es prioritza la política del subsidi i la solidaritat sense control». Un esment clarament negatiu que no es va acompanyar d'un altre d'equivalent en sentit positiu.

Solidaritat: ara que es parla de valors (Duran) i de models (Zapatero), aquesta noble actitud tan necessària en temps com els presents té un paper marginal en el gran debat de la crisi i les seves polítiques. Deuen pensar que per això ja hi ha les ONG, i que la feina dels polítics és una altra.